

Mraky nad Španielskom

- CZ24 News | 17. června 2021

ŠPANIELSKO: Posledné týždne a mesiace si na Slovensku všímame rýchlo sa zhoršujúci vnútorný stav Francúzska a to hlavne kvôli šokujúcim listom francúzskych generálov varujúcich pred hroziacou „občianskou vojnou“ v krajine. Ale nemenej zaujímavé a závažné veci sa dejú aj v iných európskych krajinách – napríklad Španielsku.

Španielske kráľovstvo od zvolenia socialistického premiéra Pedra Sáncheza prechádza radikálnou sociálnou transformáciou, ktorá postihuje najmä tamojšiu katolícku Cirkev: kríže sú odstraňované z verejných miest, na veriacich sa nahliada s podozrievaním, rýchlo sa prijímajú radikálne liberálne zákony. A aby toho nebolo málo, Španielsko je ekonomicky považované za covidom „najviac zasiahnutú vyspelú ekonomiku“.

Socialisti a ultrasocialisti

Prvé náznaky mrakov nad Španielskom a hlavne nad španielskou katolíckou Cirkvou sa objavili po voľbách v roku 2019, kedy utvorili koalíciu *Socialistická strana práce* presvedčeného ateistu Pedra Sáncheza a extrémne ľavicová *Podemos*, na ktorej čele v tom čase stál Pablo Iglesias. Kardinál Antonio Canizares Llovera, viceprezident španielskej biskupskej konferencie, už o pár mesiacov potom napísal veriacim otvorený list, v ktorom varoval pred „vzkriesením komunizmu“. Kardinál uvádza:

„Marxistický komunizmus, ktorý sa zdal byť zničený pádom Berlínskeho múru, je znovuzrodený a celkom isto vládne v Španielsku... Zmysel pre demokraciu je (postupne) nahradzovaný vnucovaním jediného spôsobu myslenia a autoritárstvom; ako aj absolutizmom nezlučiteľným s demokraciou.“

Kardinál upozorňoval, že nová ultraľavicová koalícia bude chcieť pretransformovať Španielsko na „socialistický raj“ podobný Venezuele a ďalším juhoamerickým krajinám, ktoré na socialistických experimentoch padli. Na záver svojho listu vyzval veriacich, aby sa „denne modlili“ za Španielsko.

List bol napísaný zanedlho po tom, čo vláda predstavila svoj 50-stranový program, ktorý bol skutočne radikálny. Portál *National Catholic Register* uvádza:

„V sekcii 2 sa predkladá, že výučba náboženstva bude na školách úplne dobrovoľná a (naopak) bude sa posilňovať výučba „citovo-sexuálnej edukácie“, kým oddiel 5 zaručí „sekulárnosť štátu a jeho neutralitu voči všetkým náboženským vyznaniam“ a ulahčí „vymáhanie majetku, ktorý si Cirkev neoprávnene privlastňuje“. V oddiele 5 sa takisto ustanovujú „nové práva“ na „dôstojnú smrť a regulovanú eutanáziu“ a zakáže sa „diskriminácia ľudí LGBTI“, ako aj „reverzné terapie“... Umožnia sa tiež adopcie detí (homosexuálnymi pármami).“

Ďalšie sekcie programu sľubovali „feministickú politiku“ – pod čím sa myslelo umožnenie potratov už 16-ročným dievčatám a to bez súhlasu rodičov, či obmedzovanie pro-life kampaní v blízkosti potratových kliník. Vláda sa tiež podujala prijať zákon na povolenie zmeny pohlavia ľuďom v ešte tínedžerskom veku, ako aj ďalšie, obdobné radikálne nariadenia.

Aj preto arcibiskup Jéus Sanz Montes na Twitteri napísal, že žiada Pannu Máriu „aby zachránila Španielsko pred prichádzajúcimi mrakmi a búrkami“.

Kríž - „fašistický symbol“

Provinční socialistickí politici si v Španielsku obľúbili ničenie a odstraňovanie krížov z verejných priestranstiev, pretože ich považujú za „fašistické symboly“. Mnohé kríže pri cestách, či na lúkach totiž reprezentujú padlých bojovníkov zo španielskej občianskej vojny (1936 – 1939), ktorí bojovali prevažne pod veliteľom Franciscom Francom. Hoci Franca podporovalo nacistické Nemecko aj fašistické Taliansko, veriaci nemali na výber: socialisti krvavo prenasledovali kňazov a veriacich. Franco a jeho vojsko kresťanstvo a katolícku Cirkev zachránili.

Vrcholom tohto štátom podporovaného druhu vandalizmu bolo, keď Sánchezova vláda nariadila odstránenie Francových pozostatkov z „Údolia padlých“, čo je veľké mauzóleum a zároveň katolícka bazilika postavená na pamiatku zabitých vojakov a civilistov z oboch táborov. Mauzóleu dominuje monumentálny kríž a je v ňom pochovaných 33-tisíc tiel. Kým ľavicové médiá krok podporovali, čoby „vysporiadanie sa s minulosťou“, pravícové médiá hovorili o „otváraní starých rán“. Dnes už médiá informujú, že vláda začala proces premiestňovania tiel z mauzólea na madridské cintoríny.

Mnohých Španielov tieto násilné kroky, samozrejme, poburujú, ale väčšinu zanechávajú ľadovo chladnú. Španieli sa, podobne ako Francúzi, totiž do kostolov veľmi nehrnú. *National Catholic Reporter* k tomu uvádza:

„Hoci 67,4 % španielskej 47-miliónovej populácie stále nominálne patrí do katolíckej Cirkvi, podľa prieskumov z roku 2019 len malá časť navštevuje omše, kým priemerný vek (farníkov)... je 65 rokov a mnohé zo 70 diecéz nemajú žiadne kňazské povolania. Katolícke sviatosti ako krst a prvé sväté prijímanie sa prudko prepadli po celej krajine a štyri pätiny manželstiev sú uzatvárané mimo kostola. Polovica obyvateľov vo veku 18 – 24 rokov sa nehlási k žiadnemu náboženstvu.“

Rozdelená krajina

O Španieloch sa už v 19. storočí tradovalo, že „vždy nasledujú svojho kňaza: buď s horiacou sviečkou, alebo lopatou“. Toto presne vystihuje ostrú až nenávistnú polarizáciu španielskeho národa, ktorá vyústila do brutálnej španielskej občianskej vojny, o ktorej sa hovorí, že to bola zatiaľ posledná náboženská vojna.

Útoky antiklerikálov na kňazov boli v krajine pred vojnou veľmi ostré a inde v Európe by sa tak ľahko netolerovali. Časté bývali oplzlé karikatúry kňazov. Začínali sa objavovať prvé pogromy na

duchovných, ktorí neraz skončili zbití s vypálenými a vyrabovanými kostolmi. Útoky na Cirkev sa zvlášť vystupňovali po roku 1931, kedy bola po víťazstve republikánskych strán v komunálnych voľbách vyhlásená republika. Kráľ z krajiny utiekol. Republika bola sprvu vedená militantnými socialistami, ktorí Cirkev utláčali ako mohli – napríklad znárodňovaním jej majetkov. Situácia v krajine dospela až tak ďaleko, že sa pred vypuknutím vojny ľudia nedelili na ľavičiarov a pravičiarov, ale na revolucionárov a kontrarevolucionárov.

Súčasná španielska vláda sa našla práve v onom „revolučnom“ Španielsku a nijakým spôsobom to ani nezakrýva. Skôr naopak – kým rúca pomníky postavené víťazmi, zároveň vyzdvihuje tých, ktorí v mene revolúcie zabíjali kňazov namiesto toho, aby nechala minulosť minulosťou.

Dnes sa teda pod rúškom „vysporiadania sa s minulosťou“ nanovo „otvárajú staré rany“. Ďalšou závažnou vecou, ktorá pokoj do krajiny rozhodne neprináša, sa zdá byť ekonomika. Ekonomickí žurnalisti opisujú Španielsko po Covide ako „*najviac zasiahnutú vyspelú ekonomiku*“. Krajina bola veľmi silno zasiahnutá už krízou v roku 2008. Hoci sa ekonomika postupne zotavovala, ešte v roku 2013 bola v Španielsku nezamestnanosť na úrovni 27 %. Napriek tomu bola pred koronavírusom považovaná za jeden z motorov Európy. Avšak z krízy z roku 2008 sa nikdy úplne nezotavila a dnes sa jej to vracia aj s úrokmi. Nezamestnanosť mladých bola vždy problém, no covid bol/je pre nich úplne devastujúci. Zvlášť ťažko bolo zasiahnuté dôležité odvetvie turistického ruchu.

Kombinácia ekonomickej neistoty, jatrenia starých rán, až násilného pretláčania ultraliberálnych zákonov a plazivej machiavelistickej perzekúcie katolíkov sústreďuje nad úbohé Španielsko temné mraky.

Dokument: *The Spanish Civil War: Prelude to Tragedy*

Video: *The Economy of Spain: World's Greatest Bubble?*

Autor: Matej Gavlák

Zdroj: <https://www.christianitas.sk/>